

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PART LAPJA

Megjelen hetenkint kétszer: vasárnap és osütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Községek, papok, gazdasági egyleti tagok és községi előljárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.

Telefon

Egy példány 10 fillér.

Telefon

FŐSZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

BETEGH PÁL

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DERÉKI ANTAL

FŐMUNKATÁRS:

FÜLEI SZÁNTÓ LAJOS

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Kossuth Lajos utca 31. szám, hova a köziratok, hirdetések és előfizetések küldendők.

Apróhirdetések szavankint 4 fillér-, vastagabb betűvel 8 fillérért más hirdetések olcsó árszabás szerint. Nyílt-tér sora 1 K.

M. kir. postatakarékpénztári cheque-számla 10.489. szám.

Nagy alkotások.

A magyar közvélemény csakhamar megcsömörlött, megundorodott, a koalíció ellenségei által egymásután piacra dobott botrányoktól; egy ideig ugyan mohón falta az egyes hírlapok útján hatványozott mértékben óriásinak felfújt szenzációkat, — de a mint mindegyik nyomán csakhamar megjött a cáfolat, — a mint a legnagyobb raffineriával beállított vádakról egyenként és lassacskán lehullt a lepel, mely nemcsak a denúciáns vádat, de magát a denúciáló vádlót is a maga hazug meztelenségében, szándékainak és céljainak aljasságában bemutatta, a közvélemény is hátat fordított nekik és tekintetét inkább azon tiszta irány felé emelte, a hol az emberszeretet, a népek boldogításának műhelyében, a nagy nemzeti erők komoly és nagy alkotások megteremtésén edzették erejüket. Mert nemzetünk nagyjait, kiket nemcsak királyi kegy, de a magyar nemzet rajongó szeretete és bizalma állított első csatasorba, — Kossuth Ferenc, Apponyi Albert és Andrássy Gyulát a körülöttük csapkodó piszkos hullámok meg nem állíthatták alkotó nagy munkájukban; mögöttük dult-fujt, örvongött a mult átkos rendszer híveinek erősen szervezett csoportja; üvöltöttek, mérges tajtékot okádtak, keresték, kutatták, szimatolták azt a sebhelyt, azt az archimedesi pontot, honnan a koalíciót a tengelyéből kiforgathatnák; de nemzetünk e három nagyja nemcsak az egymás puritán jellemébe vetett hittet, de a nemzet józanságába vetett szent bizalommal is szilárdan állt, mint szikla a tengerben, melynek partjairól a felkorbácsolt hullámok erőtlenül verődnek vissza.

És mintha ez a harc, ez a csaknem késhegyig fokozott küzdelem még acélozta, megedzette volna energiájukat, ime a harc kellős közepén elő áll Kossuth Ferenc az ő korszakot alkotó gyönyörű intézményeivel, a munkásbiztosító nagy törvényjavaslatával, mely minden ízében, minden betűjében közelebb vezet, sőt el is juttatja nemzetünket a gyakorlati szociálpolitika azon terére, hol leginkább várhatjuk a néptömegek boldogítása által az állam boldogulását: mert régi, megdönthetetlen és megcáfолhatlan igazság, hogy

a nép teszi az államot, az állam a nemzetet. Az állam tehát a saját érdekét szolgálja, midőn azt az emberanyagot, mely az államnak elemi alkotórészét képezi, érdeme szerint nemcsak megbecsüli, de szeretetével, humanitásával annak megélhetését és boldogulásának alapföltételeit törvények által biztosítja. És ha Kossuth Ferenc és nagytudása államtitkárja Sztéryni József, átmeneti ministersége alatt többet ennél a most letárgyalt és már részleteiben is elfogadott törvényjavaslatnál nem alkothatna, — (pedig tudjuk, hogy nagy energiával még ehhez hasonló több intézményt is tartogat a tárcájában) akkor is halhatatlanná tette magát az utókor számára, mely ezen nagy alkotás valódi áldását csak később fogja felismerni és a maga egészében nemcsak méltányolni, de eredményeiben élvezni is! Jóleső hazafias örömmel konstatáljuk, hogy Kossuth eme nagy alkotása körüli részletes vitában nemzetünk legjelesebb fiai nemcsak versenyre kelve vettek részt. Návay, Pallavicini örgróf, Grätz Gusztáv, Zachariás, Mezőfi Vilmos, Pető Sándor és még számosan, oly magas színvonalon tudták tartani a vitát, hogy abba egy disszonáns hang se vegyülhetett; az övék az érdem, hogy a javaslat néhány igen fontos, általános emberszeretettől eredő módosítványon esett át és mikor eljutottak a végéhez, zugott is olyan tapsvihar a „Ház”-ban, — a minőt az a fényes kupolacsarnok fennállása óta még nem hallott.

Alig juttatták tető alá — az emberszeretettnek ezt a fényes művét, nyomban utána előállott Apponyi Albert gróf közoktatási miniszter és benyújtotta nagyszabású törvényjavaslatait a tanítók fizetésének rendezéséről; az egyik javaslat szól az állami elemi népiskolák jogviszonyairól és a községi és felekezeti tanítók járandóságairól; a másik törvényjavaslat pedig az állami elemi népiskolai tanítók illetményeinek szabályozásáról és az állami népiskolák helyi felügyeletéről. E cikk keretében természetesen nem foglalkozhatunk a javaslat realitásának részletezésével, bizonynyal lesznek ennek is olyan intézkedései, melyeket a tanítóság szubjektív érdekeinek megfelelően nem talál, de hogy ezt a ja-

vaslatot egy olyan miniszter alkotta, a kinek nemcsak nagy gondolkozó és szervező képessége, de melegen érzelő szíve is van, azt senki, de senki el nem vitathatja. A mi pedig a javaslat állami és nemzeti érdekek biztosítását illeti, igazán nagy büszkeséggel és megelégedéssel tölthetjük minden gaz magyar hazafi lelkét. Minden iskolától, az államellenes irányzatok elkerülésén felül, azt követeli a javaslat, hogy a magyar cimer és zászlónak, a magyar történelmi emlékeknek és ezek révén a hazafias szellem pozitív nevelésének a legnagyobb tét nyisson, hogy az állami nyelv tanításában elérje azt az eredményt, hogy az újabb nemzedék, a magyar állam nyelvét, ne csak tanulja, de meg is tanulja és hogy a tanító a magyar király, magyar haza és magyar alkotmány iránti hűséget szívesen is megerősítse.

A javaslat az állam joghatóságát is megállapítja minden iskola tanítóival szemben és a hol a hiba és baj másként nem orvosolható, az illető iskola azonnali bezárására is felhatalmazza a minisztert; és ebben az országban ne lehessen iskola, mely az állami és nemzeti érdeket nem szolgálja.

Korszakot alkotó, nagyszabású javaslatok ezek; régi mulasztást pótol a nemzet, amikor a tanítók fizetését alaposan rendezi és mikor kimondja, hogy az állami elemi népiskolai személyzet tagjai: állami tisztviselők; a községi és felekezeti tanítók pedig: köztisztviselők.

A nemzeti állam kiépítésének nagy munkáját hatalmasan mozdítják elő Kossuth és Apponyi korszakot alkotó remek munkái és a becsületes magyar közvélemény örömmel, a jövőbe vetett szent hittet, bizalommal és bámulattal kíséri a nagy nemzeti munkások gigászi alkotásait, hódolattal és elismeréssel hajol meg nagy szellemük előtt. Azonban a nagy alkotások sora ezzel még koránt sincs kimerítve, Andrássy Gyula alkotmányvédő és általános szavazati jogi javaslata, — Günther és Wekerle igazságügyi- és egyéb javaslatai még a jövő méhében szunnyadoznak.

Van munkánk elég, kár volna tehát időnket és erőnket holmi ostoba, vénasszonyos pletykák szétforgácsolni. Forduljunk és maradjunk a komoly munkánál, mert Magyarország önállóságát,

gazdasági függetlenségét, népnek boldogulását, — csak a komoly munka nagy eredménye hozhatja meg.

Kiskoru egyének kívándorlása ellen.

Székelyudvarhely, 1907. febr. 21.

2. Folytatás és vége.

Korábbi előterjesztésünkben kiemeltük még, hogy a gyámi törvény több szakasza mennyire kötelességünké teszi a jövő nemzedék testi és szellemi érdekeinek védelmét. Ezek az érdekek idehaza, a rendes életviszonyok között nem is igen jönnek kérdésbe, hanem az itt megszokott keretben érvényesülnek. Annál inkább kérdésbe jönnek azonban kívándorlás esetén, mikor arról van szó, hogy bizonytalan és huzamosabb ideig külföldön telepedjenek meg a kiskoruak s ott egy idegen érdekű munkaadó szolgálatába szegődjenek.

Egész életre kiható vállalkozás az ilyesmi, melyet esetleg meg nem bírhat a kiskorunak most még zsenidülő szervezete s melynek elidegenítő és egyéb káros hatásait könnyen magába szívja az ő kiforratlan lelke.

A jövő nemzedék testi és lelki megbízhatósága forog tehát kockán, mikor a kiskorunak minden válogatás nélkül, önzőnével tódulhatnak ki az idegen világba. Hát föl lehet-e tenni, hogy a kívándorlási törvény ezt a kockáztatást akarta volna? Föl lehet-e tenni, hogy a kívándorlási törvény ki akarta volna törölni a jövő nemzedék védelmét a gyámhatóság kötelességei közül?

Föl lehet-e tenni tehát, hogy a kívándorlási törvény éppen ott akarta volna megszüntetni a jövő nemzedék hatósági védelmét, ahol leginkább szükség van rá, t. i. a kívándorlás életnyilvánulásánál?

Bizonyára nem.

Figyelembe kell vennünk azt is, hogy a kívándorlásban mindinkább csak a könnyű meggazdagodás hite jelentkezik ok gyanánt s nem a komoly életszükséglet. Egyeseknek külföldön való szerencséje ingerli, csábítja az idehaza maradtakat s egynehánynak kívándorlása is elég ahhoz, hogy megindítsa a többiek önzölését. A tömeghatások aztán aféle hirtelen és könnyelmű elhatározásokba lökik az egyeseket, hogy a külföldi szerencse megkísérléseért idehaza levő minden vagyonukat pénzé tegyék.

Ez a kiskoru kívándorlóknál sincs másképpen. És ha kívándorlásukat az árvaszék tudta és hire nélkül véggezhetik, ez a könnyűség még könnyelműbbé teszi őket. Vagyonukból az ingatlanokat a köznépnek szokásos elzárólagossággal idegenítik el s a vevő még azért is lealkuszik az amugy is sürgős, tehát értéken aluli vételárból, hogy az elidegenítés az árvaszék előtt eltussolódjék. A kívándorolt kiskoru vagyonában ilyen és ehhez hasonló egyéb módon előáll a zavarok sokasága. Ez pedig az esetek növekvésével mind nagyobb mértékben képzi ki az alsóbb nép-

rétegek erkölcsének árnyoldalait: az eltávozók könnyelműségét abban, hogy még ifjúkorukban kirugják maguk alól a haza földjét; másfelől az itthon maradtak rosszelkű kapzsiságát abban, hogy tapasztalatlan atyjukfiát megszarolják. Az árvaszéknek éppen e megyében tapasztalnia kellett az efféle jelenségeket, mert hiszen a kiskorúak kivándorlása itt is akkora mérveket kezdett ölteni, hogy ennek nagyságából ki lehetett venni a könnyelműséget, mint elősegítő okot.

A kivándorlási törvény hozatalánál pedig éppen az volt a törvényhozó szándéka — s ezt az indoklásból és a képviselőházi bizottságok jelentéséből lehet olvasni — hogy a kivándorlási szabadság el legyen ugyan, de a könnyelmű kivándorlás korlátoztassék. Másrészt azonban bizonyos, hogy a kivándorlási szabadság elve mellett éppoly fontos és az egész emberiség jogérzetében uralkodó elv az is, hogy a kiskorúak úgy szellemi, mint vagyoni viszonyaikban társadalmi és állami gyámkodásra, szorulnak. Ez elv alapján áll a kivándorlási törvény is, mikor a kiskorúnak egymagában semmi jogot nem ad a kivándorlásra.

Ha tehát így áll a dolog, akkor egyáltalán nem ellenkezik a kivándorlási törvény szellemével az, hogy a kiskorúak tömeges kivándorlásában megnyilvánuló könnyelműségnek elejét vegyünk. Akkor a kivándorlási törvény sem akarhatja azt, hogy a kiskorúak kivándorlási joga elé felállított abszolút korlátozás csak holmi alaktság legyen.

Már pedig annak a könnyelműségnek nem lehet elejét venni s a kivándorlási törvény korlátozása is csak alaktság, ha be nem tartjuk a gyámi törvénynek azt a követelményét, hogy kiskorúak kivándorlásához a törvényes képviselő csak gyámhatósági jóváhagyás alapján adhasson beleegyezést.

Mert az úgy van, hogy felelősségérzete nélkül a kivándorlók néprtegéhez tartozó törvényes képviselő első szóra megadja beleegyezését a kivándorláshoz. Ha tehát a kivándorlási törvény igazi, hatékony korlátozást akart felállítani a kiskorúak kivándorlása elé, akkor a törvényes képviselő beleegyezését más értelemben nem kívánhatta feltételül, csakis abban, hogy a törvényes képviselő nem önkényesen, hanem bizonyos felelősség tudatával jár el a beleegyezés megadásánál. De ugyanbizony kinek tartoznék felelősséggel az a törvényes képviselő, hogyha az őt számoltató és ellenőrző egyetlen hatóságnak, a gyámhatóságnak se tartozik azzal? És ugyanbizony miféle felelősséggel tartoznék, ha e felelősséget megállapító egyetlen törvényszakaszt: az 1877. XX. t.-c. 113. §-ának 4. pontját is eltörölte volna hallgatásával a kivándorlási törvény? Senkinek se tartoznék akkor a törvényes képviselő semmiféle felelősséggel.

Nyilvánvaló dolog tehát, hogy mivel a kivándorlási törvény ezt a felelősséget föltételezi és megköveteli, mert komoly értelme csak úgy lehet, ennél fogva a törvényes képviselő beleegyezésénél okvetlenül meg kell kívánnunk, hogy az a beleegyezés az 1877. XX. t.-c. 113. §-ának betartásával jött légyen létre.

Ime, a kivándorlási törvény *intenciója és szelleme* is rámutat a mi felfogásunk helyességére.

Rámutat azonban felfogásunk helyességére a kivándorlási törvény *szava* is. Rámutat azzal, hogy hatósági hitelesítést kíván a törvényes képviselő beleegyezésétől.

Tisztáztuk már, hogy a kivándorlási törvény illető korlátozása meg nem állapítja, vajjon egy törvényes képviselő mikor jogosult beleegyezés megadására. Azt is tisztáztuk, hogy a jogosultság megítélése te-

kintetében a gyámok jogköréről szóló általános törvényhez s így a kivándorlás intézése tekintetében az 1877. XX. t.-c. 113. §. 4. pontjához kell fordulnunk.

Már most amikor egy törvényes képviselő beleegyezésének hitelesítését kívánja a kivándorlási törvény, akkor tulajdonképpen mit kíván? Azt, hogy igazoltassék, vajjon arra jogosult egyén adta-e a beleegyezést. De ebben ismét az a kíváncsi, hogy az illető hitelesítő hatóság vizsgálja, vajjon jogosult-e a törvényes képviselőként jelentkező egyén a beleegyezés megadására?

Miután azonban ezt a jogosultságot az 1877. XX. t.-c. 113. §-ának 4. pontja szerint kell megítélni, így a jogosultság megítélését csak gyámhatósági jóváhagyás alapján lehet megállapítani: ebből következik, hogy ilyen jóváhagyás hiányában nem lehet hitelesíteni a törvényes képviselői beleegyezésnek címzett nyilatkozatot. Következik továbbá az is, hogy amennyiben mégis ilyen jogosulatlan beleegyezés nyerne hitelesítést, ez nem egy jogosultság igazolása volna, hanem egy nem létező jogosultság odahuzódása. Hitelesítés helyett tehát hamisítás történnék.

Se a kivándorlási törvény, se az annak végrehajtása tárgyában kiadott rendeletek nem intézkednek e hatósági hitelesítés lefolyásáról, de a fentebbiekből nyilvánvaló, hogy mivel azt a hitelesítést a törvény megkívánja, ezzel a törvényes képviselőket egyetlen ellenőrző és számoltató hatóságának, a gyámhatóságnak ingerenciájára utal. Mert hiszen ha el is fogadjuk azt az üzűst, hogy a hitelesítést az előjáróság végezze; viszont arra is kell gondolnunk, hogy a törvényes képviselő jogosultságait a gyámhatóság sokféleképpen korlátozhatja az 1877. XX. t.-c. 22., 37. és 139. §-ai alapján is. Ha tehát az az előjáróság igazán hitelesíteni akar, úgy a törvényes képviselőként jelentkező egyén jogosultságainak alapos ismeretere van szüksége s e végett a gyámhatóság igazoló iratát kellene bekövetelnie még akkor is, ha nem állana fenn az 1877. évi XX. t.-c. 113. §. 4. pontjának követelménye. És amint megvan a hitelesítő előjáróságnak ez a kötelessége, úgy kötelessége a kivándorlást intéző további hatóságoknak is, hogy a hitelesítést csak alaposága esetén fogadják el intézkedésük alapjául.

Kimutattuk az elmondottakban, hogy a kivándorlási törvény lex specialisként és posteriorként *nem derogálta*, hallgatásával meg nem szüntette, sőt szellemével és szavának vonatkozásával megkívánja az 1877. XX. t.-c. 113. §. 4. pontjában foglalt ama követelmény érvényesülését, mely szerint: gyámhatósági jóváhagyás szükséges, ha kiskorúnak kivándorlása forog szóban. Jelen előterjesztésünk útján tehát arra kérjük a nagyméltóságú belügyminiszter urat, hogy a jelzett követelmény betartására utasítsa a kivándorlás ügyét intéző hatóságokat s különösen a törvényes képviselőket beleegyezését hitelesítő községi előjáróságokat. Utasítsa továbbá az árvaszékeket is, hogy azon követelmény betartása mellett, a kiskorúak kivándorlási szándékának elbírálásánál tartsák szem előtt az 1877. XX. t.-c. 263., 90., 92. és 94. §-ait, melyek a kiskorú mindenféle érdekének előmozdításáról, testi és szellemi épségének megvédéséről és munkájának helyes megválasztásáról intézkednek.

A törvény megtartása eskü szerint is kötelessége minden hatóságnak. Nem kívánunk tehát mást, mint e kötelesség hangoztatását akkor, midőn annak teljesítésére amugy is nagy szükség van a nemzet jövője és a jövő nemzedék testi-lelki szilárdsága érdekében.

A család és iskola.

Közéletünkben gyakran igen szomorúan tapasztaljuk, hogy az iskola és családi nevelés nem halad egyöntetűleg, sőt igen gyakran hadilábon állanak egymással. Hiába. Népünk — nagy tisztelet a nem éppen ritka kivételeknek — az iskolai nevelést nem istenáldásnak, hanem átok, teher és nyűgnek tartja. Innen van az, hogy az iskolai nevelésben nem is jár semmiben a tanító kezére, hanem annak leggyakrabban ellenkezőjét cselekszi. Nem gondolja meg, hogy ezen vizsás cselekedet által hálátlanságot nevel magának.

Uton-utfélen hallok az egyes szülőktől a keserű panaszt, hogy: „gyermekeim olyan rosszak, nem bírok velük.“ S ha kutatjuk ezen nem — éppen alapelkülű — panasz okát, nem kell sokáig gondolkoznunk annak felderítésén, mert az, mint valami fereg ott rágódik a szülői kebelben. Az a sok nembánomság; gyermekeink iránt lépten-nyomon megnyilatkozott majomszeretet az, mely gyermekeinket makacsokká, engedetlenekké teszi. Ha látja az a gyermek, hogy édes szülője sok mindenféle helytelen cselekedetere szemel huny — mert a rossz az emberrel születik — sőt legtöbb esetben cselekedete a szülő helyesléseivel találkozik, erénynek tűnik fel — kérdem, nem teszi e ez a gyermeket elbizakodottá, rakoncátlanabbá? Mit használ, ha gyermekeink iránt tizenegyedikben ugyanazért jól elnadrágoljuk? Én úgy hiszem, ezzel többet ártunk, mint használunk. Nem helyesebb lenne-e, ha idejében foytanók el e ferde kinövések csiráját, mielőtt az még terebélyes fává nőtt? Szigorú következetességet gyakorolnánk és már a kezdet kezdetén, már a bölcsőben bóbiskáló kisdéd kortól kezdve, egyetlen helytelen cselekedet sem maradna megtorlatlanul. A gyermek lelke fogékony; magába szív engedelkeny következetlenségünk folytán minden rosszat, mely ha egyszer márelhatalmasodott sokkal keményebb eszközökkel igénybe vennünk annak gyökeres kiirtására, ami sok esetben nem is sikerül. Hátha még a mai kornak minden feslettsége, rossz példája hozzájárul s annak istápot ad. A példa ragadós. A gyermek a vele született tulajdonságnál fogva mindenben utánozza a nagyok cselekedetét. A környezet, amelyben él, igen nagy befolyással van lelkületére. Ki ne látott volna, szántó, kapáló, sütősdit játszó gyermekeket? Hát amikor maguk között lakodalmat rendeznek? Van ott vőlegény, menyasszony, vőfény, násznagy, pap, kántor, lakodalmas nép, főzés, sütés, lőtás futás, minden, de minden. S vajjon miért van ez? Nagyon természetesen azért, mert a gyermek mindezt így látta s így a nagyok cselekedetét utánozni óhajta s a gyermek ezen cselekedetét hibáztatni, kárhoznatni, senkinek sincs eszé-ágában.

De viszont tudjuk azt is, hogy nem csak a helyes cselekedeteket, de a helyteleneket is — és pedig nagyobb mértékben — sajátítja el s utánozza a gyermek. Ki ne látott volna a csapszékben dözsölő, ide-oda dőlő, káromkodó embereket utánozó gyermekeket? Azért cselekszi ezt a gyermek, mert ezt is így látta. Az ilyen rossz példák nagy hatással vannak a gyermekek lelkületére. A szülők a családban hányszor engednek meg maguknak, gyermekeik szemelátára és fülük hallatára oly cselekedeteket és trágár beszédeket, melyekről a gyermekeknek fogalommal sem szabadna birniok. Isten imádása helyett Isten káromlás hangzik sok szülőnek ajakán nap-nap után. Isten és a haza törvényeinek lábbal tiprása, az egyház parancsainak semmibe vévése, előjáróinak és embertársainak megszólása, rágalmazása és átkozása mindmennyi csepp méreg, mely a gyermek lelkébe öntetik. Né-

mely ember minden csekélységért olyan hamar felindul, tör, zuz, ront; csoda-e ezek után, hogy az a gyermek, amely elég szerencsétlen ily családi körnek levegőjét színi, mielőtt kinőtt a gyermekkorából, hasonlóképp fog cselekedni? Csoda-e, ha az ilyen szerencsétlenek az iskolában sem tisztességtudók s igen sok kellemetlenséget, keserűséget okoznak a tanítónak? A vad hajtások nyesegetésével, hányszor találja magát a tanító ellentétbeu állani a szülői házzal? A gyermek a szülők szemében csak otthon rossz, de az iskolában kedves „nebánts virág“ s ha ezen rossz szokásokkal telített gyermek az ultimát kikapta, nem-e az édes szülő az, ki képes volna a tanítót verpadra hurcoltatni? Nem gondolja meg az ilyen szülő, hogy mérges kigyót melenget kebelén, mely előbb vagy utóbb rut hálátlansággal megmarja. Megtörtént, idejegyzem: Farsang három utolsó napján foly a duhajkodás mindenfelé. Sok ártatlan gyermek lelke mételyeztetik meg ezen táncokban. Előre figyelmeztettem a gyermekeket, hogy ezen táncban résztvenniök nem szabad. Akadt egy pár szülő, ki gyermekét akaratom és parancsom ellenére táncba vitte, azt hozván fel indokul saját gyermekével szemben: „a tanító nem parancsol.“ S azok a gyermekek kivirradtig ott voltak a táncban.

Ha a társadalomnak hasznos, megbízható és tisztességtudó embereket akarunk nevelni, a család és iskola egymást segítve, támogatva, fogjon össze.

A jó példa és szigorú következetességgel párosult családi és iskolai nevelés, a derengő hajnal, melyet a fényes nap — társadalmunk javulása fog követni.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

G. M.

Gazdakörök rovata.

A tavaszi szőlőmunkákról. Közleledvén a szőlők tavaszi munkái, idejekorán szóba kívánjuk hozni a nyitást és metszést, mint a melyek a gazdákat ilyenkor leginkább érdeklik és a szakírókat leginkább foglalkoztatják.

A nyitás módjára nézve megemlítem a fiatal és idősebb tőkék nyitása közti különbséget, mint a melyet sok helyen figyelmen kívül hagynak. Ajánlom, hogy a nagy óvatosságon kívül, melylyel az 1—2 éves fiatal tőkét nyitjuk: legyen gondja a gazdának arra is, hogy ezeket pár órai szellőztetés után újra betakarják porfölddel, mert a tavaszi száraz szél és erős napsütés kivált az oltványokban kárt tesz, ha azokat kifedve hagyjuk.

A nyitás idejét meghatározni igen fontos dolog, amelynél részint az általános, részint a helyi tapasztalatokat vesszük figyelembe. Az általános tudnivalók ezek:

1. Akinek szélmentes alacsony oldalon, vagy nedves völgyben, vagy sikon lent van a szőlője: az korán ne nyisson, mert ezek a helyek vannak leginkább veszélyeztetve.

2. A szellős tetőkön, nyílt oldalon kevésbé vagyunk a fagynak kitéve.

Fontos a helyi tapasztalat is, mert a fagy leginkább ugyanazon helyeket látogatja.

Azt is figyelembe ajánlom minden gazdának, hogy ha a múlt évben fekete tücsök (zücskö, szöcske stb. néven is nevezik) mutatkozott szőlőjében: el ne mulassza egy csapat csirkét vagy tyukot telepíteni ki nyitásra a szőlőbe, mert a tücsök ellen ez bizonyult a legjobb védelemnek. Ha tanya nincs: mozdítható ketreben hordjuk ki őket naponkint. Nagyon megsegítik.

Vadasy József.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Rp. Keserü labdacok**, a „Bömbölde” részére.

Sign: Hetenként egy adag.

Azt suttogják városzerte,
Hogy már kettő a Bömbölde;
Az egyik új, másik régi.
Mindegyik jóhíret félti.

Azon is már hajba kapnak:
A „labdacok” kinek szólnak?
Az újabbnak? a réginek?
Ezen mindég pörölgetnek.

Hát én most a mondó vagyok,
Mindegyik kap majd labdacot;
Hol az újabb, hol a régi,
Keserűségem megérzi.

A korcsmáros csak hallgatja,
Bölcs fejét megcsóválgatja;
Az motoszkál az eszébe:
Hogyha már van két „Bömbölde”,
Legalább mind nála lenne.
S más korcsmába egyse menne.

Dr Veritás.

— **A Tulipán Szövetség Magyar Védő Egyesület** ügyvezetősége Dr Valentsik Ferenc ügyvédnek megküldte az egyesület törekvéseiről tájékoztató nyomtatványait és azon óhajának ad kifejezést, vajha Székelyudvarhely társadalma is csatlakoznék ama nagy horderejű társadalmi mozgalomhoz, melyben eddig is már 171 város és község részt vesz. Az egyesületnek komolyan megfontolt munkatervre, a magyar ipar terjesztését, támogatását és megvédését tűzte ki célul; jelszava: Pártoljuk a honi ipart, ne szóval, de tettel! Mi hisszük és reméljük, hogy Dr Valentsik Ferenc nagy népszerűségével és egyénisége erkölcsi súlyával, legalkalmasabb arra, hogy társadalmunk minden rétegét megnyerje ennek a szép és nemes hazafias eszmének.

— **Rendkívüli városi közgyűlés** lesz hétfőn február hó 25-én délelőtt 9 órakor a város tanácstermében; tárgy: a városi állatorvosi állás betöltése.

— **A város villamvilágításáról** szóló szerződés a belügyminiszter jóváhagyásával ellátva, a héten leérkezett.

— **Községi iskolánk államosítása.** Soó Gáspár, Solymossy Endre, Dr Valentsik Ferenc és Dr Kovácsi Albert képviselő, mint a február 2-ki küldöttség tagjai, alkalmilag tisztelték Tóth János oktatásügyi államtitkárnál is, a ki határozott ígéretet tett, hogy községi iskoláinkat államosítja, anélkül, hogy a várostól a jelenlegi áldozatnál nagyobb kiadvánna. A mint az iratok hozzá felérkeznek, ő maga intézkedik ez ügyben.

— **Március 15-ki ünnepély.** A legnagyobb örömmel és meglepéssel vettük tudomásul, hogy dal-egyletünk, mely vezető erő hiányában hosszú időn át tétlenségre volt kárhoztatva, most saját nemes elhatározásából legjobb erőit összpontosította és az éveken át szokásos március 15-ki nemzeti ünnepélyt ez idén is megtartja a Budapest-száloda színháztermében Dr Ráczkövy Sámuel érdeme, hogy kísérletet tesz a dalárdát új életre ébreszteni; ő volt régebben is egyik legbuzgóbb tagja és elnöke és nem az ő hibája, ha a dalárda szakképzett tanító hiányában, ilyen hosszú ideig tétlenül vesztelt. A nagyarányú ünnepély előkészületei már javában folynak és őszintén kívánjuk, hogy történelmünk eme nagy és dicső napjának

ünnepe városunkhoz mindenben méltó legyen.

— **Községi közgyűlés.** A székelyudvarhelyi róm. kath. jellegű első temetkezési-egylet második közgyűlését ma, vasárnap febr. 24-én délután 3 órakor tartja meg a polgári önképzőkör, régi városháza, nagytermében.

— **Protestáns estély.** A helybeli ev. ref. egyházközség folyó hó 24-én, azaz ma vasárnap d. u. 5 órakor az ev. ref. kollegium tornacsarnokában protestáns estélyt tart, melyre az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja. Műsor a következő: 1. Gyülekezet éneke: Mint a szép híves patakra. 2. Szaval: Pánczél Pál VIII o. t. 3. Ének: Demény Irénke, harmoniumon kíséri Molnár Margit, hegedűn kíséri Barsay Béla. 4. Felolvas: Dr Solymossy Lajos főreáliskolai igazgató. 5. Hegedű szóló. Játssza: Szabó Ernő. 6. Szaval: Fülöp Erzsike. 7. Gyülekezet éneke. Az estély rendezői Dolni Róbertné és Szabó Andrásné. A kitett perselybe szíves adományok köszönettel fogadtatnak.

— **Műkedvelői és háziipari kiállítás.** Folyó évi március hó 10-től 24-ig országos műkedvelő és háziipari kiállítás lesz Temesvárott. A műkedvelői főosztályon kiállíthatók: 1. Olaj, aquarell festmények, rajzok. 2. Fényképek. 3. Iparművészeti tárgyak. 4. Női kézimunkák. E csoportban kiállíthat minden Magyarországon lakó műkedvelő. Versenyen kívül nem műkedvelők is. A háziipari főosztályon: 1. Ruházati cikkek. 2. Női kézimunkák. 3. Dismütárgyak. 4. Gyermekjátékok. 5. Különféle háziipari cikkek csoportja. Kiállíthatnak a háziipart űző magyar honosok és ennek fejlesztésére vállalkozott egyesületek és magánosok. Bővebb felvilágosítással mindenkinek készségesen szolgál a kiállítási iroda (Temesvár, Délvidéki kaszinó). Székelyföldi helyi bizottság szervezésére a marosvásárhelyi Székely Társaság kérésre fel, de mivel az idő rövidsége miatt nagyobb tevékenységet a tárgyban már kifejtetni nem lehet, a társaság kéri ezúton az érdekelteket, hogy a rendező bizottságtól (Temesvár) sürgősen kérjenek részletes tájékoztatást s annak alapján vegyenek részt lehetőleg minél többen az érdekesnek és hasznosnak ígérkező tárlaton. Sok, nagyon sok háziipari készítményünk van a Székelyföldön, melyet ha a Délvidék és Nagyalföld lakóival megismertetnénk, gazdagon jövedelmező piacokat nyerhetnénk ott részünkre.

— **Halálozás.** Dezső Ferenc volt mészárosiparos, legutóbb a helybeli kerületi betegsegélyző pénztár szolgálja, folyó hó 21-én este az utcán összeesett és hirtelen meghalt. Temetése tegnap d. u. 4 órakor általános részvét mellett történt meg városunkban a róm. kath. egyház szertartása szerint.

— **Székely méhészek figyelmébe.** Ambaris András, székelyzsombori lakos, a napokban megjelent szerkesztőségünkben és kijelentette, hogy ha bárki felkeresi otthonában, minden díj nélkül a legnagyobb készséggel kioktatja az okserű méhészetben; az illetőnek Székelyzsomboron 130 méhecsaládja van, a legújabb módszerek szerint berendezve és tudását a méhészet terén Gödöllőn, Budapesten és több más helyeken a gyakorlati tapasztalat alapján szerezte meg; mindenesetre dicséretes dolog, ha az ilyen egyszerű ember önként és önzéstelenül felajánlja szolgálatait a közjónak és most már csak az lenne kívánatos, hogy minél többen igyekezzenek az alkalmat megragadni és tudásukat a méhészet terén szaporítani és tökéletesíteni.

— **A kereskedők és kereskedő ifjak „Otthon Egyesülete”** 1907. február hó 24-én délelőtt fél 11 órakor tartja évi rendes közgyűlését saját helyi-

ségében. Targysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. A pénztárnok és a kiküldött bizottságok jelentése. 4. Költségvetés. 5. Indítványok. 6. 15 rendes és 6 pótválasztmányi tag megválasztása.

— **A Polgári önképző és segélyező egylet** által e hó 25-én tartandó filerestélyt rendezik: Balázs Teréz, Bodrogi Emma, Fischer Ferenc, Szermerjay K. Közreműködnek: Kovács Dániel tanár felolvas, Flórian Margit melodramát ad elő; szaval: ifj. Bartók István és Gergely György.

— **A mádefalva — gyergyószentmiklósi vasútvonal** bár a szerződésben 1908 május elseje van megnyitási határidőül megállapítva, a kereskedelmi miniszter leírata szerint, már ez évi október hó 1-én át fog adatni a forgalomnak.

— **Az E. M. K. E.** igazgató választmánya pályázatot hirdet több 290, 100 és 50 koronás (Gyertyánffy, Emke, Jókai és budapesti Nemzeti kaszinói) néptanítói jutalomra, melyek a honalapító Árpád ünnepével kapcsolatban az egyesület folyó évi május hó 5-én, Kolozsvárt tartandó XXIII-ik évi rendes közgyűlésén fognak kiosztatni. Pályázati határidő f. évi március hó 31-éig bezárólag. Feltételek: a magyarság érdekében nemzetileg veszélyeztetett erdélyi vidéken való minél hosszabb és eredményesebb népnevelői (tanügyi és társadalmi) működés okmányokkal és esetleges ajánlatokkal igazolva. A pályázatok az illetékes kir. tanfelügyelők vagy azon Emke fiókválasztmányok útján küldendők be, hol a pályázó lakik. Különösen kitüntetendő a működési helyen kívül a megye, összes szolgálati idő, családi állapot (gyermek száma és kora). A ki az Eötvös-alap tagja 3 évi tagdíját már legalább 10 ízben beszolgáltatta, vagy 40 korona örökös tagsági díjat befizetett, avagy 50 koronás részjegyet teljesen törlesztette, erről külön igazolványt csatoljon, miután egyik díj az Eötvös-alappal egyetértőleg osztatik ki. Bélyegtelen pályázatok Kolozsvár a, az „Emké” re címzendők.

— **Wekerle miniszterelnök gyásza.** Molnár István, Temes megye nyugalmazott főispánja, Wekerle miniszterelnök apósa Sátoralja-Ujhelyen meghalt. A miniszterelnök 20-án apósa temetésére utazott, de már pénteken visszatért Budapestre.

— **Újabb aktalopás.** Az igazságügy-miniszteriumban már hónapok óta észlelik a hivatalos akták eltűnését. Szerdán délelőtt egy Jakabffy nevű diáknak találkozott a miniszterium lépcsőjén egy fiatal emberrel, a ki nek kezében felismerte Balogh ügyész aktatáskáját. A fiatal ember azt állította, hogy ő az ügyész megbízásából viszi a táskát; Jakabffy erre felszólította, hogy kövesse őt az ügyész szobájába; mikor az ajtóhoz ért, a fiatal ember Jakabffyt belökte az ajtón és rázárta a kulcsot; azonban az ügyész szobájának még egy másik ajtaja is van, melyen Jakabffy a fiatal ember után futott és a tolvajt a lépcsőházban utólért és elfogta; a tettest letartóztatták, a kihallgatás során elmondta, hogy Antonovszky Alfrédnek hívják és a miniszteriumban eddig összesen 35 lopást követett el, de tulajdonképpen nem az aktákra volt szüksége, hanem az irattáskákat egyenként 30 koronáért adogatta el.

— **Elitelt postarablók.** A felsővisi postarablók ügyében, a mármárosszigeti törvényszék e hó 20-án mondta ki ítéletét, mely szerint a főbb bűnösöket, a felbújtó és gyilkos Husz Ábrahámot és a rablógyilkos Mihálka Jánost kötéláltali halálra, Perl Libelt és Perl Fiselt 10—10 évi, Filipcsukot és Blaskót 6—6 évi fegyházra ítélték. Az ítéletet a védők megfellebbezték.

— **Halálozás.** Gyulafehérvári Somogyi Albert földbirtokos, Nagyküllővármegyei közgazdasági előadója

az erdélyi ev. ref. egyházkerület képviselője életének 48-ik, boldog házasságának 22-ik évében febr. 18-án hosszú szenvedés után Héjasfalván, jobb létre szenderült.

— **Új fordulat** állott be a Hajdu Gyula irodatiszt által elkövetett aktalopás ügyében. A kir. ügyészség ugyanis indítványt terjesztett Kiss István vizsgálóbíró elé s Hajdu Gyula ellen lopás büntette, Lengyel Zoltán mint felbújtó ellen kérte a vizsgálat elrendelését. A vizsgálóbíró azonban Hajdu Gyula ellen a büntetőtörvénykönyv 479 §-ába ütköző hivatalos titok elárulása címén és Lengyel Zoltán mint felbújtó ellen rendelte el a vizsgálatot és a főügyészség útján Lengyel Zoltán mentelmi jogának felfüggesztését kéri a Háztól. A mentelmi bizottság már tárgyalta az ügyet és Lengyel Zoltán mentelmi jogának felfüggesztését indítványozza a képviselőháznak.

— **Ha valami, úgy a csukamájolaj** az, mi támogatást érdemel, mert előnyei szembeötlők. Kellemes az íze, szaga nincs és emésztősége kiválóan jó. Üvegje 2 K a gyógyszerárakban, vagy a készítő Zoltán Béla gyógyszerárában, Budapest, V. Szabadságtér.

— **A Székely Társaság évkönyve.** A marosvásárhelyi székely társaság első évkönyvéből néhány példány megmaradt. Elhatározta tehát az elnökség, miként azokat gazdakörök, olvasóegyletek és könyvtárak részére díjtalanul adományozza, ha portódíjban 10 fillér értékű bélyeget küldenek be. Tanítók számára a Székelyföldön létesített nyári üdülő helyekről szóló ismertetést, valamint 4 székelyföldi kirándulás tervét és költségvetését teljesen ingyen küldi meg a társaság, az ezért hozza fordulóknak.

— **Áthelyezés.** A közoktatásügyi miniszter Kissné — Kissgyörgy Berta homoródszentpáli és Győrffy Ilona felsőrákosi elemi iskolai tanítónőt kölcsönösen áthelyezte.

— **A szőlőnyitás és metszésről** rajzokkal szemléltetett, könnyen érthető magyarázatok vannak mai gazdasági cikkirónknak „Vincellérkönyv” című népszerű könyvében, melyet a Népkönyvtárak Országos Tanácsa 312—1907. számú határozatával a közhasznú népkönyvtári művek jegyzékébe fölvetett s az Országos Gazdasági kiállítás Elismerő Oklevéllel kitüntetett. Ez a könyv megrendelhető Vaday József címén Nagyváradon postai utánvét mellett 1 K 35 fillérért, vagy több példányban csomagban 90 fillérjével. (A postadíj a rendeltet terheli.)

— **A természet mindig a legnagyobb gyógyművész,** eszközei és utjai csodálatosak. Így például a csukamájolaj is oly gyógyerőket tartalmaz, minőket emberi lény előállítani nem képes. A legjobb ízű és legkönnyebben emészthető csukamájolajat nyújtja a „Scott-féle Emulsió”, mely most minden gyógyszerárban kapható.

— **Leánycseléd.** Egy 14—15 éves leánycseléd évi bér mellett, azonnal alkalmazást nyer. Cím e lap kiadóhivatalánál megtehető.

— **Egy szolgáló** havi bér és évi kötelezettséggel március 1-től alkalmazást nyer. Cím e lap kiadóhivatalában.

KÖZGAZDASÁG.

— **Az első alföldi cognacgyár részvénytársaság és szeszfinomító-gyár Kecskeméten** budapesti központi irodájának (V. Méréleg-utca 11.) heti üzleti jelentése:

Mai zárlatárak Budapesten

	Nagyban	Kicsinyben
Finomított szesz adózva . . .	150.—	154.—
Finom szesz adózatlanul . . .	50:50	54:50
Nyers szesz adózva . . .	147.—	149.—
Denaturált szesz	40.—	42.—

Kiadja: Betegh Pál és Társa újságkiadó intézete.

Gróf Roon-féle lábatlani Cementgyár

állandó nagy raktára páratlan jó minőségű román és portland cementből zsákok és hordókban legolcsóbb árakban

Gyertyánffy J. fia vasnagykereskedésében Székelyudvarhelyen.

Miért

részesítik előnyben a Scott-féle Emulsió-t a közönséges csukamájolajjal szemben? Mert a közönséges csukamájolaj rendszeren emésztési zavarokat idéz elő és a szervezet a csukamájolajnak csak igen parányi részét képes magába felvenni, míg a Scott-féle Emulsióban a csukamájolaj legfinomabb cseppecskékre lévén osztva, még a leggyengébb gyomor által is könnyen emészthető. Ennélfogva a csukamájolaj oly óriási táp- és gyógyereje teljes mértékben javára van a szervezetnek és új erőt, új életet jelent.

A SCOTT-féle EMULSIÓ valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász” védjegy.

Ezen lapra való hivatkozással és 75 fillér levélbélyeg beküldése ellenében mintával bérmentve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL

„Városi gyógyszertára” BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50.

Egy eredeti üveg ára: 2 K 50 f.

Kapható minden gyógyszertárban.

Hirdetmény.

Szegesvár városának kormányhatóságilag engedélyezett

tenyészállat-vására

folyó évi március hó 12-én fog az új marhavásártérmen megtartatni.

A vásár alkalmával a város által díjak 700 K összegben fognak kiosztatni.

Helypénzek vagy más díjak nem szedettek.

Díjakban csakis azon Nagyküküllő vármegyei tenyésztők részesíthetők, kik bizonyítvánnyal igazolják, hogy a díjazandó állat legalább háromnegyed év óta birtokukban van.

A városi tenyész-állatvásárral kapcsolatosan a segesvári járási főszolgabíró külön hirdetménye szerint járási tenyész állatdíjazás is fog megtartatni.

A marhalevél feltétlenül elhozandó.

A vásár alkalmával községek és földbirtokosok tenyész-állatokban szükségletüket fedezhetik

Szegesvár, 1907. február hóban.

A városi tanács.

Téli menetrend.

Érvényes 1906 évi október hó 1-től.

Szv.	Gyv.	Budapest k. p. u. — Nagyvárad — Predeal	Szv.	Gyv.
I-III.	I-II.	állomások	I-III.	I-II.
900	91	i Budapest k. p. u.	720	750
1152	1119	i Szolnok	é 322	532
1206	1132	é Szajol	i 304	519
144	1249	é Püspökladány	i 119	408
344	211	é Nagyvárad	i 1109	238
410	218	i Nagyvárad	é 1037	232
834	553	é Kolozsvár	i 605	1110
	915	é Deés	i 340	
	305	i „	é	
854	611	i Kolozsvár	é 521	1050
1016	726	é Aranyos-Gyeres	i 348	930
1044	750	é Székely-Kocsárd	i 307	900
458	1025	é Marosvásárhely	i 1225	538
588	526	i „	é 537	1128
1149	831	é Tövis	i 157	82
402		é Arad	i 635	
704		i „	é 850	
1258	904	é Küküllőszög	i 1248	735
818		é Sövár	i 150	
	355	i „	é 859	
157	943	é Kis-Kapus	i 1141	656
358	1257	é Nagy-Szeben	i 731	445
1120	731	i „	é 1257	915
213	947	i Kis-Kapus	é 1109	650
340	1053	é Segesvár	i 948	549
613	133	é Székelyudvarhely	i 705	305
347	1100	i Segesvár	é 922	542
750	209	é Brassó	i 532	245
106	652	é Kézdi-Vásárhely	i Tv. 1016	
306		é Gyimes	szsz. 445	
	219	i Brassó	é 728	218
	331	é Predeal	i 612	112
	910	é Bukarest	i	8

Az aláhúzott számok éjjeli időt jelentenek. Az i — indulás; é — érkezés.

597—907. ki. szám.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye oklándi járásában Székelyderzs községben megüresedett körjegyzői állásra pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1886. évi XXII. t. c. 74. §-a, illetve az 1900. évi XX. t. c. 3. §-ában megkívánt képességet, ugyszintén eddigi működésüket és erkölcsi előéletüket tanúsító okmányokkal felszerelt kérvényeket folyó év február 25-én délután 4 óráig hozzam annál is inkább adják be, mert a később érkező folyamodványokat nem veszem figyelembe.

Ezen körjegyzőséghez Székelyderzs és Székelymuzsna községek tartoznak.

Javakalmazás:

1. Törzsfizetés 1600 korona.
2. Lakbér és dologi kiadások a kör községei által fedeztetnek.

Oklánd, 1907. évi február 14.

Szabady Tivadar,
főszolgabíró.

STOCK-COGNAC MEDICINAL

Kezesség mellett, tiszta borból párolt. Állandó vegyi ellenőrzés alatt.

CAMIS ES STOCK

pároló-telepe
FIUME - BARCOLA.

Kapható minden jobb üzletben.

Főzöttcet gyári rak-

tár! Legkiválóbb minőségű főzöttcet nagyban és kicsinyben Kossuth-utca 1. szám alatt (Dragomán üzlete mellett) kapható.

BOR!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

„Eredeti Singer” var-

rógépek a legkisebbtől a legnagyobbig, szabott ár mellett, készpénz vagy részletfizetésre, e megyében kizárólag csak Székelyudvarhelyt Kossuth-utca 16. sz. alatt levő „Eredeti Singer” cég képviselőjénél rendelhetők meg, hol a részletfizetések is teljesítendők. Tehát sem kereskedők, sem más ügynökök valódi Singer-féle varrógépeket nem árusíthatnak.

Kiváló tisztelettel

Bokor András.

az „Eredeti Singer” cég megbízottja

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónak bizonyult háziszser, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult községnyél, csúznál és meghűléseknél, bedörzsölésként használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevasárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és ügyszólván minden gyógyszertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerháza az „Arany oroslánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

Képes levelezőlapok, finom hazai levélpapírok dobozokban és doboz nélkül nagy választékban kaphatók

BETEGH PÁL ÉS TÁRSA

könyv-, zenemű- és papírkereskedésben Székelyudvarhelyt. Névjegyek izléses kivitelben készíthetnek.

Óriási siker!

„Antinicotin”

szivarka hüvely

= szivar dobozokban. =

174—907. szám.

MEGHIVÁS.

A sz.-udvarhelyi Ker. Betegsegélyző Pénztár.
rendes évi közgyűlését

1907. évi március hó 3-án, határozatképtelenség esetén pedig 1907. március hó 10-én délelőtt 11 órakor tartja meg a hivatalos iroda helyiségében, melyre a közgyűlési tag urak ezennel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai.

1. Igazgatósági évi jelentés és a jegyzőkönyv hitelesítésére két közgyűlési tag kiküldése.
2. Zárszámadás és felügyelő-bizottsági jelentés előterjesztése s a felmentvény iránti határozat.
3. Igazgatósági, felügyelő-bizottsági és választott bírósági tagok választása.
4. Netáni indítványok, melyek azonban a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal beadandók.

Székelyudvarhelyt, 1907. február hó 22.

AZ IGAZGATÓSÁG.

A M. KIR. SZŐLŐTELEPEKEN TERMELT

és a budafoki m. kir. pincemesteri tanfolyam által kezelt s a m. kir. földmívelésügyi miniszter támogatásával létesített borértékesítő osztályából a

magyar gazdák vásárcsarnok ellátó szövetk. székelyudvarhelyi fiókjánál

(Kossuth Lajos utca 27. szám alatt)

ugy palack
mint hordó

BOROK

legolcsóbban
kaphatók.

Megrendelésre bármely faj palack borok hozathatók. Vételnél hordóért literenkint 13 fillér letét adandó. Hordók 3 hónapon belül sértetlen tiszta állapotban, a székelyudvarhelyi pincéhez szállítást levonva, a felszámitott áron visszavetnek.

KÜHNE E. mezőgazdasági gépgyár bizományi raktára.